

Dogodilo se i to, konačno ne radim jedan petak (09.03.2012.). Malo godišnjeg odmora neće škoditi a mi ćemo probati malo zaakcijati. Na poziv prof. Stjepana Horvatića upućen društvu, Šljiva, Darko i ja uspjeli smo se organizirati. Kako prof. Horvatić živi na rubnom dijelu Zagreba, u Bidrovcu, i često šeće okolicom, tako je zamijetio nekakve zanimljive stvari na terenu, pa se sjetio pozvati nas da malo pogledamo. U petak ujutro došli smo do prof. Horvatića i uputili se put brda, odnosno Medvednice.

Prof. Horvatić nas je proveo terenom, meni skroz nepoznatom, i svašta ispričao tijekom dana. Poveo nas je do više izvora, nažalost nisam sva imena popamtiio a bilješke nisu kod mene. Također nas je proveo i do više speleoloških objektića (to se kasnije ustanovilo). U tom našem obilasku obišli smo otvor jame Vražje ždrijelo (kasnije smo saznali da je taj objekt već istraživani više puta, 50-ih i 60-ih od strane HSD-a godinu te prije 2 godine) čiji je ulaz zatrpan balvanima i granama da netko ili nešto ne bi upao u jamu. A sama jama se nalazi u blizini Kaptolske Lugarnice, na Gorščici (toplo preporučamo za posjetiti!). Do tada smo već solidno prošetali, a obišli smo samo jedan ulaz...

Mi u daljnjem iščekivanju nečeg konkretnog ne gubimo nadu- ipak ima još toga za obići, pa smo nastavili.

Prof. Horvatić nas je odveo dalje na poziciju ispod Oštrca i tu smo obišli još 3 špiljice: Krušna peć, Štagalj i Lisičja rupa. Krušna peć nas je na prvu obradovala. Ima pravi „školski“ špiljski ulaz i mali kanalčić u produžetku. Vide se tragovi ljudskog djelovanja, ložište za vatru i ima smeća i pola lubanje neke životinje. Otišli smo dalje do Štaglja, na kosini na prilazu je postavljena sajla

da se može lakše prići. I tu ima friških tragova, ložište i u jedinom potencijalnom desnom kanalčiću doslovno hrpetina odbačenih boca i konzervi. Kako nam je vodič limitiran vremenom, tako mi idemo dalje do Lisičje rupe i nizbrdo do auta. Tu pada dogovor da Darko ide odbaciti profesora natrag u civilizaciju, a onda brzinski gablec i osvježanje i skakanje u kombinezone i kacige na glavu, pa put uzbrdo.

Stoga smo se vratili naoružani do Krušne peći i Šljivica je na brzinu ustanovila da se na žalost taj mali kanal ubrzo zatvara u kompaktnoj stijeni. Delamo malu pauzu i idemo dalje do Štaglja. Štagalj ima formu ulaza kao polušpilja, a s desne strane ima otpadni kanal. Sada se Šljivica opet zavlači u malu ulaznu rupu, osim kaj ima „gro“ smeća u kanalu ima i izrazito mnogo razbijenoga stakla što predstavlja rizik od ozlijeda. No nakon kraćeg šnjofanja vidjela je da taj kanal ide svega 3-4 m i završava.

Opet ćorak... Ha, kaj sad ... ?! A valjda bu bolje na sljedećoj rupi.

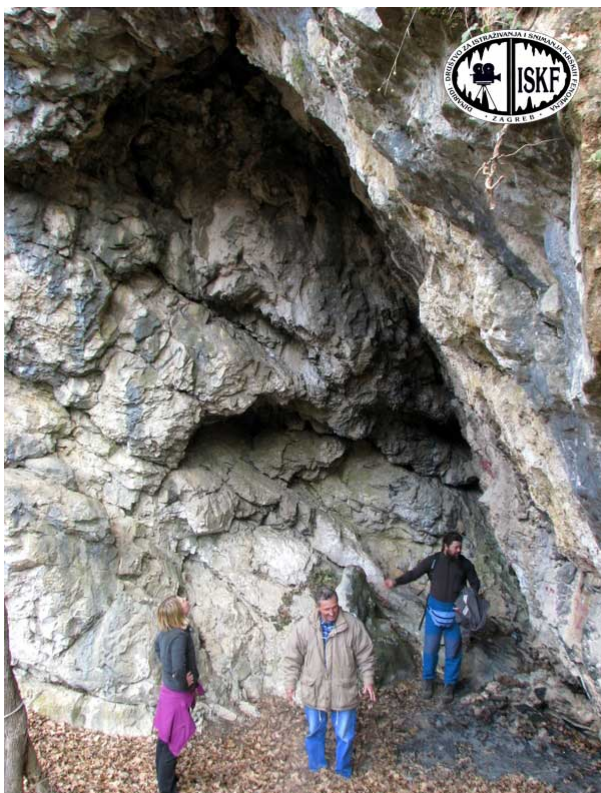
I bilo je, na Lisičjoj rupi smo se uspjeli zavući nekih 7m od ulaza. I opet kraj! A baš nas ide... Još uvijek je bio dan i ostali smo malo diskutirati kod ulaza i navlažiti grlo. Tako je pala odluka da se vraćamo gore na Gorščicu i promotrimo bolje poziciju. I eto, mi se vratismo gore. Odmah pri našem dolasku se smračilo, nama to nije smetalo jer smo izvadili kacige s rasvjetom i pobijedili tminu. Vani je mrak, a mi vadimo špek i kobase i pokoju pivicu. Dok nismo sve smlatili i dok se nismo organizirali da se nađemo s izaslanstvom koje je išlo kod Željke u Drežnik grad, nije nam se išlo put „civilizacije“.

Odlična pozicija Lugarnice i još jedna odlična stvar- ne zaključavaju se vrata tako da se može bilo kad i bilo tko skloniti na toplo. A unutra veeelika kalijeva peć koja milo grije ... Na kraju smo se ipak spustili do placa na Volovčici i dali izlaganje akcije Tihiju i Alanu. Nedugo zatim je stigla Meli, koja me nešto kasnije otela doma.

Pa po Gorščici gor' i dol'...

Autor Frf

Utorak, 13 Ožujak 2012 19:17

Pa po Gorščici gor' i dol'...

Autor Frf

Utorak, 13 Ožujak 2012 19:17

Na fotografiji prikazana je jedna od mnogobrojnih fotografija iz projekta "Pa po Gorščici gor' i dol'..." koji je organizirao ISKF Zagreb. Projekt je namijenjen prikazivanju života u selima i na selima, a fotografije su objavljene na stranici projekta.